

Sygn. akt V KO 23/20

POSTANOWIENIE

Dnia 11 marca 2020 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Małgorzata Gierszon

w sprawie rozpoznania zażalenia **J. M.**

na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej
w P.

z dnia 24 czerwca 2019 r., sygn. akt Ds. (...)

o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie przekroczenia uprawnień
przez sędziów Sądu Okręgowego w P. w toku procedowania
w sprawie XVII Ka (...),

po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 11 marca 2020 r.,
na posiedzeniu w przedmiocie wniosku

Sądu Rejonowego w P.

z dnia 21 lutego 2020 r., sygn. VIII Kp (...),

o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w M.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 21 lutego 2020 r., sygn. VIII Kp [...], Sąd Rejonowy w P. zwrócił się do Sądu Najwyższego o przekazanie powyżej opisanej sprawy do rozpoznania innemu równorzędnemu sądowi – w trybie art. 37 k.p.k. – gdyż wymaga tego dobro wymiaru sprawiedliwości. Skarżący bowiem popętnienia

przestępstwa upatruje w działaniu sędziów Sądu Okręgowego w P. rozpoznających jego sprawę w postępowaniu apelacyjnym o sygnaturze XVII Ka (...) podnosząc, iż m.in. mieli oni dopuścić do sfalszowania protokołu z rozprawy apelacyjnej, co ma potwierdzać posiadane przez niego nagranie. Z uwagi na to, że wnioskujący Sąd jest instancyjnie podległy Sądowi Okręgowemu w P., okoliczność ta może w odbiorze społecznym budzić wątpliwości co do możliwości obiektywnego prowadzenia postępowania odwoławczego przez sąd właściwy do rozpoznania zażalenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w P. jest zasadny i zasługuje na uwzględnienie. Niejednokrotnie podnoszono w orzecznictwie Sądu Najwyższego, że przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu w trybie art. 37 k.p.k., jako odstępstwo od fundamentalnego prawa do rozpoznania sprawy przez sąd właściwy miejscowo, jest możliwe tylko w zupełnie wyjątkowych przypadkach, kiedy silne względy związane z dobrem wymiaru sprawiedliwości za takim właśnie przekazaniem przemawiają.

Tak właśnie jest w niniejszej sprawie.

Sąd Rejonowy w P. stanął przed koniecznością rozpoznania zażalenia J. M. na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia śledztwa w sprawie w której zarzuca on sędziom nadrzędnemu instancyjnie nad tym Sądem Rejonowym - Sądu Okręgowego w P. działania – w jego przekonaniu – przestępne. W ocenie Sądu Najwyższego rozpoznanie niniejszej sprawy w Sądzie Rejonowym – właściwym z mocy ustawy do jej rozpoznania - mogłoby, z racji tego rodzaju zaszłości, tworzyć subiektywne przekonanie – zarówno u samego skarżącego, jak i w odbiorze społecznym - o braku warunków do bezstronnego rozpoznania w tym sądzie przedmiotowego zażalenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2008 r., IV KO 116/08, OSNwSK 2008, poz. 2077). Nadto instancyjna podległość sądu właściwego nad tym sądem, którego sędziów stawiane w sprawie przez skarżącego zarzuty dotyczą, może nie pozostać obojętna na swobodę orzekania tegoż sądu właściwego. Okoliczności te, nawet w sytuacji, gdy obiektywnie oceniając, brak jest obiektywnych powodów do powątpiewania w bezstronność sędziów Sądu Rejonowego w P., prowadzą

jednak do uznania, że w interesie wymiaru sprawiedliwości leży rozpoznanie przedmiotowej sprawy przez sąd inny niż właściwy, i to usytuowany poza terenem właściwości Sądu Okręgowego w P..

Takim sądem jest z pewnością Sąd Rejonowy w M..

Wobec powyższego orzeczono jak w sentencji.